

عنوان طرح: رابطه بین بررسی ملاکهای همسرگزینی دانشجویان زن و مرد در زمان ازدواج و رضایت زوجین پس از آن

مجري: مهناز علي اکبري

مدت اجرا: ۱۲ ماه

چکیده:

هدف اساسي اين پژوهش بررسی رابطه بین ملاکهای همسرگزینی زمان ازدواج و رضایت زناشوي بعد از ازدواج بود. آزمودني‌های اين پژوهش شامل ۳۶۳ دانشجوی متأهل دانشگاه پیام نور اهواز بود که ۱۴۹ نفر آنها زن و ۱۱۴ نفر مرد بودند و با روش نمونه‌گیری تصادفي انتخاب گردیدند. ابزار پژوهش عبارت بود از مقیاس ملاکهای همسرگزینی داودي و مهرابي‌زاده (۱۳۷۹) و مقیاس رضایت زناشويي Enrich. نتایج پژوهش نشان داد که بین کل مقیاس همسرگزینی و رضایت زناشوي رابطه معنادار وجود ندارد ولي بین میزان اهمیت به ۷ ماده (اهل شور و مشورت بودن، توافق خانواده با ازدواج، داشتن اعتماد به نفس، محبوب بودن، تقید به باورهای مذهبي و عفت و پایبندی به اصول اخلاقي) از ملاکهای همسرگزینی و میزان رضایت زناشويي بعد از ازدواج رابطه مثبت و معني‌دار و دو ملاک (کم بودن تعداد خواهر و برادر و وضع مالي خوب خانواده‌اش) رابطه منفي و معني‌دار وجود دارد. همچنین بین میزان اهمیت به عامل شباهتهای مقیاس همسرگزینی و رضایت زناشوي بعد از ازدواج در دانشجویان متأهل زن و مرد رابطه معنادار وجود دارد، در حالیکه در کل مقیاس تنها در مردان رابطه معنادار وجود دارد. بین دانشجویان متأهل زن و مرد نیز از لحاظ اهمیت به کل مقیاس ملاکهای همسرگزینی، عامل ویژگیهای شخصی و عامل وضعیت اقتصادي مقیاس همسرگزینی تفاوت معني‌دار وجود دارد در حالیکه در عامل شباهتهای مقیاس همسرگزینی و میزان رضایت زناشوي تفاوت معني‌داری وجود ندارند. از جمله یافته‌های جانبي اين پژوهش تحلیل رگرسیون چندگانه با روش مرحله‌ای است که جهت پیش‌بینی رضایت زناشوي بعد از ازدواج سه ملاک همسرگزینی شناسایی شدند.

